

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пжти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

ѣа въ Княжеството е 16 л., за повнъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стѣлбецъ отъ половинъ страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, сѣбота 16 юний 1884 год.

Брой 54.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ сѣбота на 9 юний Негово Височество прие на докладъ Министра на Правосъдието г. д-ра К. Помянова и Управляющия Министерството на Общественигѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията Князя Хилкова.

Същия день имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи г. Д. Цанковъ, г. Д. Стойчевъ, Командира на Собствения на Негово Височество Конвой Ротмистръ фонъ Кубе и г. Кеие.

Въ недѣля на 10 юний има честъта да се представи на Негово Височество Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията г. М. Балабанова.

Вечерята имахъ честъта да обѣдватъ съ Негово Височество Французский Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Флешъ, Гръцкий Дипломатический Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Рангабе, Румжнскый Дипломатический Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Гика, Управляющий Английското Дипломатическо Агенство и Генерално Консулство г. Кенеди, Командира на 1-ия на Негово Височество коненъ полкъ Подполковникъ Ризенкампфъ и г. Кеие.

Въ понедѣльникъ на 11 юний имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Командира на 1-ия на Негово Височество коненъ полкъ Подполковникъ Ризенкампфъ, Командира на Собствения на Негово Височество Конвой Ротмистръ фонъ Кубе, г. д-ръ К. Стойловъ, г. д-ръ Г. Вжлковичъ и г. А. Головинъ.

Същия день имахъ честъта да бѣдхъ на завтракъ съ Негово Височество г-нъ и г-жа Славянски съ цѣлото имъ семейство.

Въ вторникъ на 12 юний Негово Височество прие на докладъ Министра на Войната Князя Кантакузина и Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи г. Д. Цанкова.

Същия день имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Германския Генераленъ Консулъ г. де Брауншвейгъ, Австрийския Дипломатический Агентъ и Генераленъ Консулъ Баронъ Бигелебенъ, Подполковникъ Котельниковъ, Кадитанъ Тешавски и г. Я. Геровъ.

Въ сръда на 13 юний Негово Височество прие на докладъ Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията г. М. Балабанова и Министра на Народното Просвѣщение г. д-ра Д. Моллова.

Същия день имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Негово Преосвященство Епископъ Климентъ Браицки, Министра на Войната Князь Кантакузинъ, Министра на Финанситѣ г. М. Сарафовъ, Германския Генераленъ Консулъ г. де Брауншвайгъ, Русский Дипломатический Агентъ г. Коандръ, Управляющий Английското Дипломатическо Агенство и Генерално Консулство г. Кенеди г. П. Делкуртъ и г. П. Славейковъ.

Въ четвъртъкъ на 14 юний въ 6 часа сутринята Негово Височество благоволи да тръгне презъ Ломъ за Варна.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

Съ указъ подь No. 69 оть 13 юний т. г. се постановява: по ст. I управителя на Кюстендилската митница, А. Т. Бонковъ, и секретаря на Раховската, Ив. Тодоровъ, се премѣтятъ единъ вмѣсто други; по ст. II назначава се управителя на Кулската митница, М. Кметовъ, за управителъ на Самоковската митница, а за управителъ въ Кула се назначава подсекретаря на Ломската митница, Н. Каракашевъ; по ст. III назначава се помощникъ секретаря на Вакарелската митница, Г. Петковъ, на сѣща длъжностъ въ Ломъ, а вмѣсто него се назначава въ Вакарелъ Атанасовъ, и по ст. IV одобрява се да се не прекъсватъ заплатитѣ на горнитѣ лица.

Съ указъ подь No. 70 оть сѣща дата се постановява: по ст. I управителя на Габровската митница, С. Поповъ, се уволнява по извършени тѣ него передовности въ митницата, а вмѣсто него се назначава управителя на Балчикската митница, Г. Наумовъ; по ст. II назначава се управителя на Чифутъ-Кюйската митница, Ив. Коларовъ, на сѣщата длъжностъ въ Балчикъ, а вмѣсто него се назначава въ Чифутъ-Кюю оцѣнителя отъ Самоковската митница, Д. Крепиевъ; по ст. III Ив. Помяновъ се назначава за оцѣнителъ при Самоковската митница, и по ст. IV одобрява се щото заплатата на Ив. Помянова да почне да слѣдва отъ деня на встъпването му въ длъжностъ, на С. Попова да се заплати до деня на предаването му длъжността, а заплатата на Наумова, Коларова и Крепиева да слѣдва непрекъснато.

Съ указъ подь No. 71 оть сѣща дата се постановява: оцѣнителя на Свищовската митница, Д. Мазаковъ, и на Ломската, Костовичъ, да си останатъ на мѣстата.

Съ указъ подь No. 72 оть сѣща дата се постановява: отпущатъ се на Ломското общинско управление 16,000 лева взаимнообразно отъ полупроцентния сборъ.

Съ указъ подь No. 73 оть сѣща дата се постановява: управителя на Кочариновската митница, Н. Стойковъ, и на Дъсчено-Кладенската, Ив. Алексиевъ, да се премѣтятъ единия на мѣстото на другия.

Съ указъ подь No. 74 оть сѣща дата се постановява: по ст. I старшитѣ подначалници на IV отдѣление при Министерството на Финанситѣ,

С. Гърдовъ и Н. Витановъ, да се зачислятъ подначалници по горското управление отъ 1 с. юний съ заплата, предвидена за подначалницитѣ по гл. IX § 49 отъ текущия бюджетъ на сѣщото Министерство, и по ст. II младшиятъ финансовъ чиновникъ при Руссенското окр. управление, К. Стойковъ, да се назначи старши подначалникъ въ сѣщото IV отдѣление отъ денътъ на приемането му тая длъжностъ.

Съ указъ подь No. 75 оть сѣща дата се постановява: по ст. I уволнява се отъ 12 текущия юний Теодоръ Георгиевъ отъ длъжностъ магазинеръ на склада за каменнитѣ ваглища въ София, понеже отъ тоя денъ службата му се закрива, и по ст. II отпущатъ се на уволняемиятъ заплатата въ продължение на три мѣсеца отъ денътъ на закриването службата му, съгласно чл. 30 отъ „закона за чиновницитѣ“.

Съ приказъ подь No. 69 оть 13 юний т. г. се постановява: по ст. I управителя на Власинский митарственъ пунктъ, Ив. Грънчаровъ, се отчислява за невѣрни показания и донесения противъ своето прямо началство и вслѣдствие на това, че му сѣ правени и други пакъ за сѣщото напомнювания, а вмѣсто него се назначава въ Власина писаря отъ Самоковската митница, Д. Стояновъ; по ст. II назначава се Д. Тумпаровъ за писаръ при Самоковската митница, и по ст. III одобрява се щото заплатитѣ на Д. Тумпарова и на Ив. Грънчарова да се считатъ на първий отъ деня на приемането длъжността и на вторий до деня на сдаването длъжността, а заплатата на Д. Стоянова да слѣдва непрекъснато.

ПРИКАЗЪ

№ 72.

I. Да се назначи младшиятъ подначалникъ въ IV отдѣление при Министерството на Финанситѣ, Пантелей Таневъ, отъ 1 тек. юний за и. д. старшиятъ подначалникъ въ сѣщото отдѣление приврѣменно, съ годишна заплата двѣ хиляди и четиристотинъ (2400) лева.

II. Да се назначи Иванъ Райчовъ за и. д. младшиятъ подначалникъ въ сѣщото IV отдѣление отъ 15 того приврѣменно, съгласно чл. 8 отъ „законътъ за чиновницитѣ“, съ годишна заплата двѣ хиляди сто и шестдесетъ (2160) лева.

София, 13 юний 1884 г.
Министръ на Финанситѣ: М. К. Сарафовъ.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.**ПРИКАЗЪ**

№ 187.

Тѣй като днесъ излизамъ отъ София за неопредѣленно врѣме, по причина че ще отидѣ за въ Народното Сѣбрание въ г. Търново, то възлагамъ на Главний секретаръ господина Ст. Петковъ да управлява дѣлата на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла презъ всичкото врѣме на моето отсъствие изъ Столицата.

София, 14 юний 1884 год.

Министръ на Вътр. Дѣла: Д. Цанковъ.

По Министерството на Просвѣщението.**ПРИКАЗЪ**

№ 86.

Отъ 15 юний тек. год. до моето отсъствие отъ Столицата възлагамъ управлението на Министерството на Народното Просвѣщение върху главния секретаръ, г. Петра Генчова, който и ще подписва вмѣсто мене всичкитѣ отъ Министерството исходящи книги.

София, 14 юний 1884 год.

Министръ на Нар. Просвѣщение: Д. Молловъ.

ПРИКАЗЪ

№ 87.

Като заминавамъ за Търново да присѣтствавамъ въ Народното Сѣбрание, натоварвамъ г. Спаса Вацова, началникъ на отдѣлението въ повѣренното ми Министерство, да води текущитѣ дѣла на това Министерство и да подписва вмѣсто мене исходящитѣ отъ Министерството писма до пристиганieto въ Столицата на главния секретаръ.

София, 14 юний 1884 год.

Министръ на Нар. Просвѣщение: Д. Молловъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.**ПРИКАЗЪ**

№ 2394.

Тѣй като за нѣколко врѣме ще отсъствавамъ отъ Столицата, то възлагамъ на главниятъ секретаръ, г-на П. А. Чернева, да управлява дѣлата на повѣренното ми Министерство въ врѣмето на моето отсъствие.

София, 14 юний 1884 год.

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:

М. Балабановъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Отъ комисията за разгледване състоянието и управлението
на

ДЪРЖАВНАТА ПЕЧАТНИЦА.**РАПОРТЪ**

Г-ну Министру на Просвѣщението,

Съгласно съ предложението на Министерството на Народното Просвѣщение отъ 26 мартъ 1884 год. подъ No. 1008, комисията, като направи справки въ дѣлата и книгитѣ на Държавната Печатница и като изучи въпроса за положението на тая печатница, има честь да ви доложи, г-не Министре, слѣдующето:

Държавната Печатница въ сегашното си положение има 5 голѣми пресси, 2 американски малки, 2 рѣчни, 1 парна машина и 15 разни на голѣмина вспомагателни машини: за рѣзание книги, картонъ, за перфорирание, за пробиване тевтери, за подвързване, за номеруване, за стереотипия, за гумиране, за коректура и 3 граверни. Всички тия машини струватъ, доставени въ разни врѣмена въ София, около 85,000 лева. Най-скъпата и най-голѣма машина, която отпечатва въ день 24,000—30,000 екземпляра, струва 7740 марки и замѣнява съ преимущество двѣ обикновенни пресси. Повечето пресси, както се види отъ дѣлата, сѣ поржчени и купени отъ знаменитата фирма Koenig & Bauer Kloster Oberzell при Вюрцбургъ. Тая фирма е препоръчена на дирекцията отъ управляющий руската държавна печатница („Экспедиция заготовленія Государственныхъ бумагъ“) въ Петербургъ, Ф. Ф. Винбергъ, който при това съвѣта и кои пресси за каква работа се предпочитатъ.

При първоначалното отваряние на Държавната Печатница повечето машини сѣ купени при съдѣйствието на Виенский комисонеръ на Българската Народна Банка, комуто Княжеското правителство е платило 2% комиссионъ. Директоръ (тогавъ главенъ инспекторъ) е билъ пратенъ да види що трѣбва да се купи, съобразно съ съвѣта на специалисти, и съгласно съ преподадената нему Министерска инструкция (1880 год. септемврий 2). Испослѣ дирекцията е поржчала 2 пресси и други 5 вспомагателни малки машини и ги е купувала направо отъ извѣстнитѣ фабрики въ Германия, безъ помощъ на комисонеръ, и нѣщата сѣ донили по-евтини.

Има примѣри, гдѣто купенитѣ презъ комиссионера на Българската Народна Банка сѣ по-скъпи отъ направо поръчанитѣ. За доказателство на това служѣтъ двѣ еднакви и отъ същата фабрика машини, които сѣ намиратъ сега въ Държавната Печатница и отъ които едната бѣ купена за смѣтка на казаната печатница въ прихътствието на Директора ѝ, а другата — за смѣтка на тѣй називаемата „Славянска Печатница“ просто чрезъ комиссионеръ. Машината, купена за Държавната Печатница заедно съ парното приспособление струва толкова, колкото оная на „Славянската Печатница“ безъ това приспособление.

Комиссията е убѣдена, че таквизъ и тѣмъ подобни специални на извѣстни фирми машини на търгъ не се купуватъ, а това и самиятъ законъ за търговетѣ предвижда (§ 40, буква з).

За това машини, както и други предмети, които съставляватъ специалностъ на извѣстни фирми, трѣбва винѣги да се купуватъ направо отъ фабрицитѣ, а не чрезъ втори рѣцѣ, понеже освѣнъ гдѣто ще се плати за тѣхъ по-скъпо, но и твърдѣ е възможно да се добиѣтъ вехти машини.

Въ дѣлата на Държавната Печатница се вижда, че дирекцията е питала въ повѣренното вамъ Министеретво и е искала мнѣнието на правителството: гдѣ, какъ, какви и отъ кои фабрики трѣбва да се доставятъ нужнитѣ машини и кое компетентно мнѣние още трѣбва да се слуша въ такъвъ случай. Както се види отъ отговора до дирекцията, Министерския Съвѣтъ не е намѣрилъ за нужно да прави нови указания на дирекцията, нито да отгѣнява непосредственый способъ за доставяние направо отъ фабрицитѣ специални предмети, като е уважилъ, вѣроятно, съвѣта и препорѣката на специалисти.

Отъ дѣлата сѣщо нигдѣ не се види да е билъ ходилъ въ Европа директора за купуване лично било машини, било букви или материали; напротивъ всичкитѣ нѣща сѣ поръчани писмено и сѣ плащани само слѣдъ приеманieto имъ въ София съ строга провѣрка, освѣнъ ония, разбира се, които въ начало сѣ купиха чрезъ комиссионера на Българската Банка. Комиссията намира мимоходомъ само да спомене това, че лани-есень директорътъ е ималъ 40-дневна командировка въ заграница съ специална цѣль по печатното дѣло въ други правителствени печатници, по изготвянето и контролтѣ на цѣвнитѣ книжя, по распредѣление на техническитѣ производства въобще въ държавнитѣ печатници. Директорътъ, между други сръдне-европейски градица, направилъ е своитѣ наблюдения въ Липиска, Дрезденъ, Берлинъ и Мюнхенъ.

Казаното се отnosi и до буквитѣ и утенсилитѣ,

по-голѣмата частъ на които първоначално е купена отъ Виенската фирма К. К. Hof-Schriftgiesserei Poppelbaum, а въ послѣдствие дирекцията е допѣлшила тѣзи нѣща съ нови гарнитуритѣ отъ добрѣ познатитѣ фирми Schelter & Giesecke, W. Woellmer, I. Klinkhardt, Haase, M. Вольфъ и други.

Заслужва внимание това обстоятелство, че въ Държавната Печатница и до сега нѣма развалени или исхабени букви, защото всичкитѣ голѣми издания отъ 5,000—6,000 екземпляра нагорѣ се печататъ винѣги на стереотипни клишета, каквито печатницата има на гото о цѣли стотини за формуляритѣ на телеграфитѣ и пошитѣ, на Финансовото Министеретво, Правосъдието и други.

Печатанieto на стереотипни клишета, а не възъ самитѣ букви, съставя една значителна економия, не само въ врѣмето, но още повече въ трайността на буквитѣ, които ако се употрѣбяха направо при печатанieto на стотини хиляди и често милиони екземпляра окончателно биха се исхабили.

Въ печатницата има до сега около 120 разни видове букви: за всичкитѣ славянски язици, старобългарски църковни и латински, и всичко струва заедно съ спомагателнитѣ къмъ тѣхъ материали около 75,000 лева. Въ тая сума влизатъ нѣща около 27,000 лева, купени и платени чрезъ комиссионера на Българската Народна Банка, комуто се е платило 2% комиссионъ.

Както свидѣтелствуватъ оригиналитѣ фактури, които носѣтъ печатътъ на Министеретвото, при купуванieto на машини и букви фабрикантитѣ сѣ правили устѣжки въ 10%, а нѣкои въ 5%. Въобще при нарѣчанieto и купуванieto на тѣзи нѣща, види се, че не е лицовало онова внимание, което се изисква отъ едно отговорно длѣжностно лице. Дѣйствително дирекцията, като е имала въ предѣ видъ добрата препорѣка за знаменитата фирма Koenig & Bauer, не се е поамила да купува евтини машини отъ непрепорѣчени фабрики, които правѣтъ и 20% устѣжка отъ цѣвнитѣ на машинитѣ си (Bohn & Herber, Würzburg; Hofmann & Hofheinz, Worms; Augsburg in Augsburg и др.) Наетина не е цѣльта току да се купуватъ евтини машини, а трѣбва да се знае по-напредъ какви машини се купуватъ и до колко отговарятъ тѣ на предначертаната си цѣль — за едно държавно фундаментално заведение. Въ Петербургската държавна печатница се употрѣбаватъ, както казва писмото на директора ѝ Винберга, „почти исклучително машини отъ Koenig & Bauer“. Отъ добититѣ въ тоя случай свѣдѣния комиссията се е убѣдила, че неблагоприятно

нитѣ слухове, които се разнасятъ въ българекитѣ вѣстници за Държавната Печатница относително цѣнитѣ на машини и букви, нѣматъ никакъвъ смисълъ и сж основани на едни смутни и съ нищо неоправдани предположения.

2. При купуване хартия за печатницата дирекцията е пазила слѣдующия редъ. Тя се е адресовала съ циркуляръ до ония фирми въ странство, които иматъ свои собствени фабрики (тая година сж приканени 14 фабриканти въ Австрия и освѣнъ тѣхъ поканени сж 4-тѣхъ български търговски фирми въ Вѣнъ) и при избора сж предпочитани ония материали, които най-добрѣ отговарятъ на цѣльта по цѣна и качество, съгласно съ указанието на Министерствата. Печатницата е намирала най-вигодна смѣтка презъ истеклата година за набавяние хартия въ акционерното фабрикантско дружество „Neusidler“.

Тоя непосредственъ способъ за снабдяване печатницата съ материали направо отъ фабриктѣ, т. е. отъ първа рѣка, е добрѣ познатъ на повѣренното вамъ Министерство, както свидѣтелствова обстоятелната докладна записка отъ директора, представена вамъ лани по желанието на Министерский Съвѣтъ (на 16 декемвр. 1883 г. съ № 295).

Въ дѣлата на печатницата се намира писмо отъ повѣренното вамъ Министерство (отъ 24 януар. 1884 г. подъ № 235) като отговоръ на писмото отъ дирекцията, съ което се е искало мнѣнието на Министерский Съвѣтъ за способа на снабдяване печатницата съ материали. Отъ това писмо се види, че Министерский Съвѣтъ е счелъ за добрѣ да утвърди непосредственъ способъ за купуване материали направо отъ фабриктѣ, т. е. отъ първа рѣка и безъ да е принудено правителството да плаща на комисионери за посредствование.

Отъ отваряннето на печатницата до сега сж купени хартии, мукави, картонъ, коленкори, мастила и др. дребни отъ 6—7 фабрики въ Австрия и Германия за сумма около 210,000 лева безъ разносикитѣ по тѣхъ. Въ тая сумма влизатъ около 60,000 за материали, купени чрезъ бр. Паница въ Вѣна.

3. Въ тригодишното сжществование на Държавната Печатница се доказва, че газетнитѣ слухове и за цѣнитѣ на работитѣ въ печатницата, сж безосновни. Самото правителство хубаво знае, че и отваряннето на Държавната Печатница е било извикано исклучително поради нескромнитѣ цѣни и честитѣ пререкания съ частнитѣ печатници, както това се и доказва съ сравненитѣ преписи отъ смѣткитѣ, доставени отъ Смѣтната Палата

(писмо съ № 862 и отъ Финансовото Министерство, отношение № 30,762), по което се и видятъ пререканията за цѣнитѣ и сроковетѣ на доставенитѣ работи.

Има важни примѣри, въ които презъ 1882 г. частнитѣ печатници съ конкуренция, на търгъ, сж взимали отъ нѣкои учреждения за печатание работи съ цѣна почти двойна отъ цѣнитѣ на Държавната Печатница. Това се доказва отъ преписката на 22 декември 1882 г. подъ No. 622 до Министерството по поводъ отдаването на разни формуляри отъ Телеграфо-пощенското управление за печатание на одного отъ столчнитѣ частни печатари за сумма 14,569 лева „въ злато“ (или 15,224 лева сребро). Този търгъ по заявлението на директора не е билъ утвърденъ и нѣщата сж били препратени въ Държавната Печатница, гдѣто сж били напечатани само за 8,604 лева, така щото отъ тукъ сж спестени за държавата 6,620 л.

Ако въ явнитѣ търгове цѣнитѣ на частнитѣ печатници сж такъвизъ голѣми, то нѣма що да се каже за цѣнитѣ на работи, извършени безъ предварително споразумѣние.

4. Държавната Печатница, съгласно съ своето назначение, до сега се е занимавала почти исклучително съ работи за правителственитѣ учреждения и за общинитѣ. Частни поръчки, споредъ Министерската инструкция, сж вършени само въ свободно врѣме и тѣ сж състояли въ разни работи за Двореца, за консулитѣ, годежни и визитни билети и два-три учебника.

Слѣдователно, Държавната Печатница не се е явявала да конкурира частнитѣ печатари, а е вършила и върши работи, за които е именно отворена, работи правителствени. Напротивъ частнитѣ печатници сж се старали, както показва горний примѣръ, съ разни средства да привлечатъ правителствени работи и за цѣни баснословни.

5. Презъ първитѣ двѣ години на своето сжществование (1881 и 1882 год.) Държавната Печатница е искарала работа за 425,122 лева. На тая работа въ 1881 г. се е оказала чиста печалба 40,261 лева и 55 ст., а въ 1882 г. 61,527 лева и 6 ст., така щото за тѣзи двѣ години печатницата е имала 101,788 лева и 61 ст. чистъ приходъ отъ оборотъ 425,122 лева и 6 ст. Равносмѣтка за изминълата 1883 г. е на свършване и скоро ще бжде представена въ Министерството (споредъ количеството на работата презъ 1883 г. има надѣжда, че печалбата не ще бжде по-малка отъ 50 хиляди лева).

Всичкитѣ тия резултати сж добити при едно състояние на печатницата, която, споредъ инвен-

тара ѝ, струва около 165,000 лева въ края на 1883 г. Отъ тука може да се види, че Държавната Печатница ще е почти исплатена въ три години и нейната чиста печалба е постъпила въ общитѣ доходи на Княжеството.

Независимо отъ работата, която до сега държавната печатница е вършила и върши, тя би могла да удовлетвори и други още много по-важни държавни нужди, като напиримър, да печата гербовитѣ и пощенскитѣ марки, бандероли и др. под., които до сега се поръчватъ въ Россия и коштуватъ на хазната, по причина на транспорта, твърдѣ скъпо. Но за да може печатницата да пристъпи къмъ изпълнението на подобна работа и да отговори напълно на предназначението си, необходимо е да се промисли за по стогдно и по широко помѣщение, защото сегашното, при всеки годишно увеличение на работата, е станало твърдѣ тѣсно и неудобно. При това комисията счита за нужно да констатира, че отъ разгледанитѣ ѝ издѣлия, приготвени отъ печатницата, последната е въ състояние, ако ѝ се дадѣтъ нужнитѣ удобства, съ успѣхъ да печата горнитѣ нѣща и въобще всичко, отъ което държавата има нужда.

7. Относително пустяжитѣ въ газетитѣ слухове, че ужъ Държавната Печатница била струвала 1,000,000 лева и че ужъ директора ѝ билъ ходилъ нѣкъдѣ си и правилъ разноски 2000 фиорини, комисията ги намѣри лишени отъ всяко основание, понеже печатницата, както се каза и по горѣ, струва споредъ инвентаря ѝ въ края на 1883 год., около 165,000 лева безъ стойността на окупационната — и така наречената „Славянска печатница“, купена за печатанието на в. „Балканъ“ и предадена испослѣ въ държавната печатница. А за направенитѣ ужъ отъ директора разноски въ размѣръ 2000 фиорини по пътуването му въ странство, комисията не намѣри никакви документи.

8. Отъ дѣлата на държавната печатница се види также, че смѣткитѣ сѣ въ правилното течение на заведенія порядъкъ и че всяка година редовно е представянь въ повѣренното вамъ Министерство годишенъ балансъ при подробенъ докладъ, отъ който се види съврѣменното състояние на заведението.

Балансътъ за 1883 год., който до сега още не е сключенъ окончателно, е окъсенѣлъ, споредъ казанieto на директора, поради много работа, която не е въ състояние самъ бухгалтеръ да успѣе да извърши на врѣме безъ помощникъ, какъвто не му се е далъ, макаръ той и да е ходатайствувалъ. Като взема предъ видъ, че върху бухгалтера е натоварено много работа, и че освѣтъ

своитѣ прями обязанности той служи и като писецъ, и като касиеръ, комисията дохожда до заключение, че безъ друго е необходимо да се даде на печатницата по крайней мѣрѣ още единъ помощникъ бухгалтера, че сегашний персоналъ е твърдѣ недостатъченъ, та не може да изпълнява редовно работитѣ си, които му сѣ възложени. се вижда и отъ това, гдѣто печатницата не е въ състояние да събере своевременно дълговетѣ си отъ разнитѣ правителственни учреждения за изготвление на различни поръчки.

9. Тѣй като при назначение на настоящата комисия Министерството е взело за поводъ писаното въ в. „Славянинъ“ за директора на Държавната Печатница, то комисията обръща внимание и на това мѣсто, гдѣто се утвърждава, че било трѣбовало, „въ баланса да се туря 25% за исхабявание букви и машини“. Такъвъ отбивъ за исхабявание (Abnützung) никадѣ на свѣта не се прави, и въроятнo съ такъвъ голѣма цифра частнитѣ печатници искатъ да оправдаятъ своитѣ високи цѣни. Истина отбива се 5—10%, нѣ и то въ видъ на погасителенъ отбивъ.

Колкото за исхабявание въ Държавната Печатница, техниктъ — факторъ смѣта въ всякой единъ случай още при опѣненieto на всяка работа, и то споредъ приетата тарифа.

10. Сжщо така е съвсѣмъ невѣрно и увѣренieto на „Славянинъ“, че ужъ „Виенската държавна печатница не само не смѣе, нѣ има даже предписание отъ министерството (?) щото всичкитѣ правителственни работи да се отдаватъ на публиченъ търгъ“. Такъво увѣрение е несъгласно съ дѣйствителността.

Истината е тая, че Виенската държавна печатница е получила предписание отъ министерството на финанситѣ и онова на търговията въ Австрия да печати за напредъ всичко, що до сега е било въ частнитѣ рѣцѣ. Въ 45 брой (1883 г.) отъ органа на Виенскитѣ печатаре (Oesterreichische Buchdrucker-Zeitung) се намира напечатана приежда, съ която се оправдава конфискуването на 44 брой отъ тоя органъ за нападението на правителството и тамошната държавна печатница. Отъ последующитѣ броеве на сжщия органъ се види, че Австрийското правителство се е распорѣдило да се унищождѣтъ контрактитѣ съ частнитѣ печатници, а за напредъ всичкитѣ формуляри за правосѣдието, за общинитѣ, за телеграфитѣ и пошитѣ, издаванието на народнитѣ учебници, за тютюневитѣ фабрики, за военното министерство и книгата за управителитѣ (Stathalter) да се отдадѣтъ за печатание въ мѣстната държавна печатница, защото пра-

вительството, между другитѣ съображения, намира, че тѣ ще се приготвятъ много по евтино. А въ довършване на всичкото това, министерствата на финанситѣ и търговията въ Австрия прѣди нѣколко врѣме сж издали приказъ отъ 15 §§ (напечатани въ сжщия органъ, брой 16 год. 1884) съ който Виенската държавна печатница се задължава да печата занаяпредъ нѣкои отъ формуляритѣ на Австрийскитѣ желѣзници. Даже, за да може да се искара всичката тая работа, рѣшено е вече да се сгради въ скоро врѣме ново помѣщение за Виенската държавна печатница, както това се потвърждава и отъ другъ специаленъ органъ: „Freie Künste“, No. 9.

11. Въ дѣлата на печатницата има министерска инструкция (5 декемврий 1881 година подъ No. 3988), съ която се забранява въобще печатането на вѣстници, брошури и други какви да сж книжа, които иматъ политически характеръ. Това е причината, гдѣто издающитѣ се сега вѣстници въ София не се печататъ въ Държавната Печатница, а не защото ужъ другитѣ печатници били печатали по евтино. Слѣдователно увѣреніето въ „Славянинъ“, че „Търновска Конституция“ се била печатала у Прошека ужъ за по евтино, произлиза отъ просто невѣденіе, или пакъ отъ умислено изопачаване на истината.

12. Когато комисията още продължаваше своитѣ засѣдания, получи се 119 брой на „Славянинъ“, който въ една нетвърдѣ скромна уводна статия продължава въ сжщия духъ да приписва на директора таквизъ дѣяния, които съ нищо не могатъ се доказа. Напримѣръ, въ тая статия се казва, че ужъ директора на печатницата могълъ билъ да злоупотрѣбява съ фактуритѣ, като се споразумѣвалъ за това предварително съ фабрикантитѣ. Това обвинение само по себе си нѣма никаква цѣна, защото подобни спекулативни машини ставатъ отблизо по лесно, отъ колкото отъ далечъ; а за едно правителствено учреждение, което постоянно подлежи на контролъ отъ страна на висшето началство, е немислимо, че ще си позволи да рискува да прави писменни споразумѣния съ фабрикантитѣ за подобни гешефти. Това комисията ще потвърди съ слѣдующето фактическо доказателство.

Въ дѣлата на печатницата се намѣри заведена преписка съ акционерното дружество (Neusidler), което бѣ направило едно малко упущение въ задълженията си спрямо дирекцията по набавянето хартии; вслѣдствие на което, слѣдъ дълги препирни, печатницата е отбила на казанното дружество 10% отъ стойността на материала.

По настояванието на директора комисията бѣ длъжна да обърне сериозно внимание върху послѣдната статия на „Славянинъ“, тъй като тя съдържа много груби невѣрности, и като е почърпената по поводъ на погрѣшното съобщение на в. „Срѣдецъ“ за назначението на комисията.

По поводъ на тая статия, комисията отбѣлѣзва слѣдующитѣ невѣрности:

а) назначаването на комисията е станало по молбата и настояванието на директора, който е счелъ писаното въ „Славянинъ“ за клевета и дифамация протѣвъ себе си, а не че е била назначена по поводъ на нѣкое особено „дѣло на Държавната печатница“;

б) дирекцията е распратила циркулярно приглашение до 14 фабриканти за хартия въ Австрия и покрай тѣхъ, по желанието на Министерския Съвѣтъ, Дирекцията е поканила още и 4-тѣхъ български търговски фирми да се явятъ и тѣ съ своитѣ оферти. Такива приглашения ставатъ не първъ пътъ (вижъ: докладна записка № 295, 1883 година);

в) единственото средство за комисията въ тоя случай да провѣри думитѣ на „Славянинъ“ върху оригиналността на цѣнитѣ е: 1) да сравни фактуритѣ и поединичнитѣ цѣни на хартии, купени чрезъ Виенски търговци, на които правителството е платило 2% комисіонъ, съ купенитѣ направо. Резултатътъ е съвѣмъ противоположенъ на увѣреніята на „Славянинъ“; 2) да се сравни сега, що е получено като оферта отъ 4-тѣ Виенски търговци. Резултата е тоя: Бр. Паница сж пратили нѣколко мострици само и то на хартии, които не сж за въ работа на печатницата, цѣнитѣ имъ сж на 45% по-скъпи отъ цѣнитѣ на другитѣ фабриканти, които направо сж представили богати колекции отъ своитѣ оферти. Братия Киселови и внуци тоже пращатъ нѣколко вида хартии и откровенно си казватъ въ писмото: „Ний желаяхме да ви пратиме по-богатичка колекция мостри, но при когото отъ главнитѣ фабриканти и да отидохме, каза ни се, че тѣ били дали вече на мнозина мостри отъ качествата на хартиитѣ си, която ги искали за сжщата цѣль, т. е. да се пратятъ вамъ. Въ такъвъ случай напразно би било ако вземехме и ви пратяхме такива мостри, каквито вече били пратени (направо отъ фабрикантитѣ).“

До тоя часъ оферта отъ г-на Савва Илиева не е получена. А отъ Никола Ковачева безъ всякакви мостри и цѣни получено е едно невежливо писмо, въ което, като указва на писаното въ „Славянинъ“, напада неосново и безцеремонно дирекцията на Държавната печатница. Ето какъвъ

резултатъ се е получилъ тая година отъ тримата Виенски търговци, които вмѣсто да се явятъ съ своитѣ офертѣ на еднакви условия съ другитѣ 14 фабриканти, искатъ да имъ се пратятъ отъ печатницата хартии (които сж получени отъ другитѣ фабриканти). Отъ горнето се види, че фабрицитѣ, които фигуриратъ сами въ тѣзи офертѣ, не сж дали сжщитѣ си мострѣ да ги представляватъ и други, особито когато фабрикантитѣ сж поканени направо, а не чрезъ коммисионери; и

г.) Коммисията е напълно съгласна съ мнѣнието на дирекцията, че слѣдъ сравнението на полученитѣ офертѣ (отъ 7 разни фабрики по цѣнитѣ и по качества на хартиитѣ (освѣнъ на ония, които сж специално наржчани въ една фирма) да се представи резултата за утвърждение въ Министерството, отъ като сж вземе съгласието отъ другитѣ Министерства върху избора на хартиитѣ, и да се поржчатъ одобренитѣ нѣща направо въ фабрицитѣ.

Въ заключение коммисията счита за нужно да ви изложи, г-не Министре своитѣ възглѣдове, относително ползата за държавата отъ сжществуванieto на Държавната печатница, а именно:

1. Че Държавната печатница има това преимущество предъ частнитѣ, че неплънява въ врѣме всичкитѣ правителственитѣ поржчки и при това по-евтино и въ техническо отношение много по съвършено.

2. Че частнитѣ печатници, по причина на ограниченитѣ си стрѣдства и при отектствието на добри машини, неможѣтъ да удовлетворятъ всичкитѣ правителствени закзаи и, ако да не сжществувахе Държавната печатница, правителството би се намѣрило въ затруднително положение, относително печатанието на нѣкои твърдѣ сѣбшпи и важни формуляри, книжа и проч.

3. Освѣнъ ползата, за която се споменува въ 2 предидущи точки, коммисията намира и друга една твърдѣ осязателна полза за държавата: това е ежегодната чиста печалба, която хазната реализира отъ нея. Тѣй напримѣръ, Държавната печатница за три години почти е възвърнала на хазната всичкия исхарченъ подиръ нея капиталъ тѣй щото за напредъ тя не ще да коштува нищо на правителството, а на противъ ще докарва единъ извѣстенъ приходъ.

Председателъ на коммисията: Н. Михайловски.

Членове: { Ив. Д. Гошевъ.
С. Караджовъ.
А. Н. Златарски.

Телеграмми.

Ломъ, 14 юний 1884 год.

София, Министру Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Негово Височество частъ по 5 слѣдъ пладнѣ благополучно пристигнѣ, вѣнъ отъ градъте на триумфалнитѣ врата биде дочаканъ отъ господина кмета, чиновницитѣ и множество население, което поздрави Господарьтѣ съ грѣмогласно „урра“. № 3385.

За управитель: Ивановъ.

Плѣвень, 12 юний 1884 год.

София, Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Вчера двама разбойници между селата Телищъ и Пасерево ограбили 20 1/2 рубли отъ Иончо Христовъ отъ Орханийската околия, който е пътувалъ отъ Плѣвень. Образованата въ Луковитската околия потеря и сж взети мѣрки за улавянието на рабойницитѣ. № 4440.

За управитель: Тумпаровъ.

Телеграмми, съхранени въ Софийската телеграфо-пощенска станция, недоставени по ненахождение на получателитѣ:

Никола Стефановъ (хотель Вазовъ), Богдановъ, Alexe Anton, Debortello Vicenzo, Коста и Ибрахимъ Радомирецъ.

Коста Хаджи Ангеловъ, инженеръ Савва Ничевъ и Утель Зафиръ.

ВАЛДАНІЕЪ

на Българската Народна Банка за мѣсець февруарий 1884 година.

А К Т И В Ъ		П А С С И В Ъ	
франка	ст.	франка	ст.
Касса	1,607,252 81	Капиталъ на банката	2,894,949 69
Скотиранѣ полици	1,130,115 46	Смѣткѣ съ правителството	3,664,877 03
Заеми подъ залогъ	90,031 44	Трати и римеси	241,864 57
Заеми на земеделческитѣ каси	1,128,572 70	Влогове лихвени	308,651 57
Заеми на градски управени	1,078,397 65	Лихви и коммисиони	36,557 37
Кореспонденти	48,496 63	Разни	12,276 74
Текущи смѣтки лихвени	1,431,004 30		
» безлихвени	387,993 36		
Цѣнни ефекти	217,215 —		
Разни длѣжн. и заимодавци	355 08		
Разни	40,042 54		
	7,159,176 97		7,159,176 97

БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА.
Директоръ: Ив. Ев. Гечовъ. За контролеръ: Ив. Ивановъ.

О Б Я В Л Е Н И Я .

Софийско градско общинско управление.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1980.

На основание чл. 3 отъ закона за публичнитѣ търгове, Софийското градско общинско управление обявява съ настоящето, че на 27 текущий, на 2 часа послѣ пладнѣ, въ помѣщеніето му ще се открие публиченъ съ намаляване явенъ търгъ за отдаване на предприемачъ направата на единъ складъ за леснозапалителни вещества.

Работата възлиза приблизително до 10000 лева.

Исканий залогъ за участие въ търгътъ е 500 лева.

Подробнитѣ условия, планътъ и девиза се намиратъ въ нашето техническо отдѣление и сѣ на разположение на интересующитѣ се, всяки присѣтственъ день и часъ.

София, 12 юний 1884 год.

За кметъ: А. А. Храновъ.

Секретаръ: К. Стояновъ.

1—(747)—2

Плѣвненска № 6 пѣша дружина.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Съгласно членъ 12 отъ закона за публичнитѣ търгове на 11 идущий юлий въ 9 часа утрень ще се произведатъ търгове за доставяние въ дружината хлѣбъ, месо, солъ, бобъ, оцетъ, орисъ, масло, пиперь, лукъ, кукурузена крупа, брашно, риба, орѣхово масло, ячмийкъ, или овесъ, сѣно, дърва, каменни въглища и 2200 метра киневиръ за тюфяци.

Подробни свѣдѣния могатъ да се видятъ въ дружинната канцелария начинайки отъ 5 юлий ежедневно отъ 9 часътъ сутрина.

Командиръ на дружината.

Подполковникъ: Феодоровъ.

Дружинний ковчезникъ

1—(750)—2

Подпоручикъ: Петруновъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Главная распоредительная комиссія обявяетъ, что 22 Юня 1884 года въ 10 часовъ утра въ помѣщеніи Военнаго Министерства будетъ произведенъ торгъ съ тайной конкуренціей и съ переторжкой въ тотъ же день, на поставку въ теченіи 2½ лѣтъ каждому юнкеру Софійскаго Военнаго училища ежегодно по одной парѣ сапогъ походныхъ съ длинными голенищами и по одной парѣ новыхъ сапогъ съ короткими голенищами, а также и на починку ежегодно сапогъ каждому юнкеру.

Залогъ для торговъ и поставки 800 лева.

О подробныхъ условіяхъ торга можно узнать ежедневно кромѣ праздничныхъ дней, отъ 9 часовъ утра до 2-хъ часовъ по полудни въ Военномъ Министерствѣ, въ помѣщеніи главной распоредительной комисіи у чиновника Кушеля.

Предсѣдатель главной распоредительной комисіи

2—(735)—3

Подполковникъ: Феодоровъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

№ 638.

Хозяйственное отдѣленіе I-го коннаго Его Высочества полка доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія что на 10 число наступающаго Юля въ 10 часовъ утра назначаются торги въ канцеларіи полка въ г. Софіи на поставку 2 эскадронномъ полка квартирующимъ въ г. Берковецъ продуктовъ: хлѣба, мяса, соли, ризу, крупъ, муки, ма-сла, перцу, зеленчука, дровъ; фуража: овса, ячменя, сѣна и соломы.

Г. Г. желающіе принять поставку означенныхъ предметовъ приглашаются на торги на означенное число.

Подробныя условія поставки можно видѣть ежедневно въ канцеларіи полка отъ 10 до 12 часовъ дня.

Завѣдывающій хозяйствомъ

Маіоръ Баронъ Штакелбергъ.

И. д. полковаго казначея

Подпоручикъ: Г. Матевъ.

2—(710)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1510.

Постоянната комиссія при Шумненский окръженъ съ-вѣтъ обявяетъ, че на 2 идущий мѣсець юлий открива публиченъ търгъ съ малонадаване и съ тайна конкуренция разширението на шосето Ески-Джумая-Османъ Пазаръ при километритѣ 11—13 въ прохода Ески-Джумая къмъ Османъ-Пазаръ, което се смѣта на 31,768 лева и 29 стотинки.

Желающитѣ да зематъ участие въ търгътъ сѣ при-канватъ да се явятъ въ речений день въ канцеларията на комиссията за да пригледатъ поемнитѣ условия и планатъ на постройката.

Шумень, 7 юний 1884 година.

Предсѣдатель: Т. Яневъ.

Секретаръ: Тодоръ Д. Попповъ.

2—(733)—3

Тичанска митница.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 399.

Извѣстява се за всеобщо знание, че на 22 юний т. година въ присѣтственнитѣ часове, ще се произведе публиченъ търгъ съ надаване за продажбата на 2 крави съ малки телета, 1 телца и 1 волъ, взети контрабанда.

За това желающитѣ да взематъ участие въ търгътъ, умоляватъ се на горѣозначений день, да се явятъ въ помѣщеніето на митницата за надаване.

с. Тича, 29 май 1884 год.

Управитель: П. Д. Гаджевъ.

И. д. секретаръ: К. А. Коцевъ.

2—(731)—3

Шуменско Военно Събрание.**ОБЪЯВЛЕНИЕ.**

Шуменското военно събрание съ настоящето извѣстява, че търси антрепренеръ, който да столува около 40 души отъ 15 септемврий до 15 май. Желаящитѣ могатъ да узнаютъ условията отъ домакина на събранието до 10 августъ всякидневенно отъ 11 до 3 часа по пладнѣ.

Шумень, 8 юний 1884 год.

Домакинъ на събранието: Поручикъ Ивановъ.
2—(737)—3

Разградска окр. постоянна комиссия.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 915.

Разградската окръжна постоянна комиссия обявява на почитаемата публика, че подъ надзора на общината Водича, Поповска околия, се намира единъ безъ притежател конь (юва) съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: хайгъръ, 6 годишенъ, косъмъ червенъ на челото му бѣло. Вслѣдствие на това прикаиватъ се притежателитѣ на казанний конь (хайгъръ) да се явятъ и го засвидѣтелствуватъ по установеный редъ, слѣдъ което да имъ се освободи и то най късно отъ днесъ до 24 идущий юний. Инакъ слѣдъ истичание на този срокъ въ слѣдующий день 25 юний съ аукционенъ търгъ ще се продаде за въ полза на държавното съкровище, и отъ послѣ каквито заявления и да послѣдватъ отъ явившитѣ му се притежатели, нѣма да се взематъ въ внимание.

Разградъ, 25 май 1884 година.

Председателъ: П. Вълнаровъ.
Секретаръ: Ст. Недѣлковъ.

2—(672)—2

Софийский апелативенъ съдъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 819.

Ангелъ Мицовъ, родомъ изъ село Лѣшково, Джумайско (Турция) Българинъ, православенъ, 50 годишенъ, високъ, съ снага права, косми възсури, безъ брада, лице валчесте и черно, очи сиви, уста умѣренни, носъ малъкъ, по тѣлото му на седемъ мѣста бѣлѣзи отъ куршумъ и ножъ, и който е осъденъ отъ Кюстендилския окр. съдъ съ присѣда отъ 18 февруарий 1884 год. подъ № 23 на петнадесетъ години затворъ въ окови и избѣгналъ изъ Самоковския затворъ.

Като се обявява това на всеобщо знание, призовава се всякий, който знае гдѣ се намира горѣпоменатиятъ Ангелъ Мицовъ да увѣдоми полицейскитѣ или другитѣ административни власти за улавянието и предаванието му въ Софийското апелативно сѣдилище (ст. 851 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила.)

Председателъ: Д. Михайловъ.
И. д. секретаръ: Др. Табаковъ.

2—(692)—3

Вратчанский мировий сѣдия.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 505.

Вратчанский мировий сѣдия, на основание ст. 850 и 581 отъ Врѣмен. Сѣд. Правила, обявява, че дири циганинътъ Георги Райчовъ, жителъ отъ Берковскитѣ села, обвиняемъ въ кражба на единъ конь.

Георги Райчовъ е на 35—36 години, ръстъ високъ, кожа черна, очи и коса черни, мустаки черни средни, носъ среденъ.

Който знае гдѣ се намира речений Райчовъ, задѣлжава се да извѣсти за това на най-близкитѣ мѣстни власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го проведатъ въ Вратчанското мирово сѣдилище.

Мировий сѣдия: К. Ивановъ.

Секретаръ: А. Ивановъ.

3—(661)—3

Видинский окръженъ съдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 1524.

Видинский окр. съдъ, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава бившии жителъ на с. Чупрене (Бѣлоградчикска околия) Еминъ Сулимановъ, да се яви лично или чрезъ повѣренникъ въ този съдъ, въ шестмѣсеченъ срокъ, отъ троекратното обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря срещу искътъ предявенъ върху му за недвижими имоти, отъ Божинъ Божиновъ ж. отъ с. Чупрене, сѣща околия.

Видинъ, 18 мартъ 1884 година.

И. д. председателъ: Д. К. Златаревъ.

3—(366)—3

Секретаръ: Т. Х. Мирчевъ.

Шумненский сѣдебенъ приставъ.**ПОВѢСТКА**

№ 650.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Шумненский окр. съдъ на I градский участъкъ, на основание изпълнителний листъ No. 4516, издаденъ отъ Шумненский мировий сѣдия, и съгласно съ ст. 430 отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила, пригласява Арадовлу Османъ, бившии жителъ изъ г. Шумень, Кълекова часть, а чо настоящемъ живущъ въ Цариградъ, да плати на Мхлжрдичъ А. Степановъ отъ г. Шумень, Ерменска часть 1600 гроша, както и сѣдебнитѣ разноски 16 лева и 60 ст., въ рстояние на два мѣсеца отъ троекратно обнародване на настоящата призовка. Въ противенъ случай ще се пристъпи къмъ описа и продажбата на къщата подъ № 628, находяща се въ Кълекова часть на г. Шумень, на която е наложенъ запоръ.

Шумень, 16 май 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: Д. Симовъ.

2—(639)—3

Свищовский съдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 188.

Подписаний Ив. Ванковъ, съдебенъ приставъ на I-й участъкъ при Свищовский окр. съдъ, на основание ст. ст. 451, 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣмнитѣ Съд. Правила, обявява, че отъ деньтъ на троекратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, до 61 день ще се продава съ наддавание недвижимото имущество на Ангела Димитровъ, кожухаръ изъ г. Свищовъ, състояще отъ една къща въ г. Свищовъ въ Харизанската часть, подъ №. 16, между съседитѣ: Киро Григоръ Сърж Бевевъ, Баба Маргеола, Боричката и пътъ, оцѣнена за 4000 гр. въ 20 гр. рубли сребърна.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Тъзи къща не е заложена никому и се продава за исплащане дългътъ къмъ Ивана К. Веневъ, законенъ настойникъ на наследниците на покойний Кирикъ Атанасовъ изъ гр. Свищовъ, по изпълнителний листъ № 5.

Желающитѣ г-да да купятъ тъзи къща, могатъ свободно да дохождатъ ежедневно въ канцеларията ми отъ 9—12 часа предъ пладне и отъ 2—4 часа после пладне по европейски, да разглеждатъ всичкитѣ книжа по тъзи продажба и запишатъ наддаването си въ продавателний листъ.

Свищовъ, 9 май 1884 год.

1—(604)—3 Съдебенъ приставъ: Ив. Ванковъ.

Ломский съдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 225.

Подписаний Д. К. Оклевъ, съдебенъ приставъ при Лом. окр. съдъ на I-й участъкъ, на основание изпълнителний листъ на Ломский мировий съдия отъ 9 юний 1882 год. подъ №. 903, издаденъ въ полза на Ломската сиротска касса, срещу Мита Лазарова и Петкана Ценкова изъ г. Ломъ, за 2700 гр. и лихвата имъ по 15% отъ 12 априлий 1879 год., до исплащането имъ и др. разноски и, съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣмнитѣ Съд. Правила, съ настоящето обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 61 день, ще продавамъ чрезъ наддавание недвижимото имущество на длъжницитѣ Мита Лазарова и Петкана Ценкова за исплащане поменатий дългъ, а именно: 1) единъ дукань намирающъ се на главната улица въ г. Ломъ, покритъ съ керемиди, дължина около 8 метра, ширина $4\frac{40}{100}$ четири и четридесетъ отъ метра, височина 3 три и седемдесетъ отъ метра, при съсѣди: отъ една страна отвѣтницитѣ, отъ двѣ — наследниците на Камень Екмекчията и отъ четвъртата — главната улица, оцѣненъ за 2500 гр.; 2) единъ дукань на сѣщата улица, слененъ съ първия, покритъ тоже съ керемиди, дължина около 8 метра, ширина $4\frac{40}{100}$ метра, височина $3\frac{30}{100}$ при съсѣди: отъ една страна отвѣтницитѣ, отъ двѣ — наследниците на Камень Екмекчията и отъ четвърта — главната улица, оцѣненъ за 2500 гр.

Поменатото имущество е заложено на сѣщата касса, за тъзи сума и наддаването ще почне отъ поменатата оцѣнка.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да разглеждатъ формалноститѣ по настоящата продажба въ канцеларията ми въ г. Ломъ, катадневно отъ 8—12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 подиръ обѣдъ, освѣнъ въ неприсѣтственнитѣ дни, гдѣто ще имъ бѣдѣтъ достъпни всичкитѣ книжа, относително настоящата продажба.

Ломъ, 12 май 1884 год.

Съдебенъ приставъ: Д. Оклевъ.

1—(597)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 352.

Подписаний Д. К. Оклевъ, съдебенъ приставъ при Ломский окр. съдъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 306, издаденъ отъ Ломский мировий съдия, въ полза на опекуна по кассата на покойния Камень Ценовъ, Василъ Ивановъ отъ с. Василовци, срещу Петръ Ценовъ отъ сѣщото село за 1770 гр. лихвата имъ по 7% отъ 26 октомврий 1882 год. до исплащането, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣмнитѣ Съдебни Правила, съ настоящето обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава въ г. Ломъ чрезъ наддавание, недвижимото имущество на отвѣтника Петръ Ценовъ, за исплащане поменатий дългъ, а именно:

1) една крѣпча намирающа се въ с. Василовци, дълга 16 аршина, широка 10 аршина, висока $3\frac{1}{2}$ арш. покрита съ керемиди, отъ три страни дуваръ, а една дъски. Въ сѣщата къща и пресѣтнатото расстояние, се намира 2 малки стайчки, при съсѣди: отъ една страна отвѣтника оцѣнена за 2100 гроша.

Поменатото имущество не подлежи на отчуждение и първоначалната цѣна, ще захване отъ оцѣнката.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ по подробно да разглеждатъ формалноститѣ по настоящата продажба катадневно отъ 8—12 часа предъ обѣдъ и отъ 2—6 подиръ обѣдъ въ присѣтственнитѣ дни, въ канцеларията ми, дѣто ще имъ бѣдѣтъ достъпни всичкитѣ книжа по настоящата продажба.

Ломъ, 26 май 1884 година.

Съдебенъ приставъ: Д. К. Оклевъ.

1—(695)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 351.

Подписаний Д. К. Оклевъ съдебенъ приставъ при Ломский окр. съдъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 681, издаденъ отъ Ломский мировий съдия, въ полза на Янио Младеновъ отъ с. Комощица, срещу Иванъ Петковъ отъ сѣщото село за искъ отъ $3374\frac{1}{2}$ гр. и съгласно статья 452, 454, 455, 456, 457, 461, 463, 465 отъ Врѣмнитѣ Съдебни Правила, съ настоящето обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава чрезъ наддавание на недвижимото имущество на Иванъ Петковъ за удовлетворение на поменатий искъ, именно:

1) една нива находяща се на „Сеферинка“ съ 5 дюлюма при съсъди: Георги, Луканъ, Иванъ Петковъ и пѣть оцѣнена (100) гроша; 2) нива на сѣщото мѣсто съ $8\frac{1}{2}$ дюлюма съ горнитѣ съсъди оцѣнено (170) гроша; 3) нива находяща се на „Бара“ $2\frac{1}{4}$ дюлюма при съсъди: Стоянъ, Яно, Цеко и Петръ оцѣн. за 45 гроша; ливада на сѣщото мѣсто съ $2\frac{3}{4}$ дюлюма при съсъди: Иванъ, Филчо, бара, оцѣнена 55 гр.; 5) нива на „Гредъ“ съ 6 дюлюма при съсъди: Пано, Димитръ, Алексо и Кръсто, оцѣнена за 120 гр.; 6) ливада, съ 28 дюлюма при съсъди: Георги, Филипъ, Таню и пѣть оцѣн. 780 гр.; 7) нива на „Гредъ“ 3 дюлюма при съсъди: Лико, Пеню, Яне и пѣть оцѣнена 260 гр.; 8) нива на „равнище“ $7\frac{1}{4}$ дюлюма при съсъди: Димитръ, Пако и Иванъ отъ двѣ стр. оцѣн. 150 гр.; 9) градина на край селото $\frac{1}{4}$ дюм. при съсъди; Петръ, Боцко отъ двѣ страни оцѣн. 50 гр.; 10) нива на „падина“ съ $12\frac{1}{4}$ дюл. Каменъ, Коцо, Станко; Пано оцѣн. 245 гр.; 11) нива на падина съ $6\frac{1}{2}$ дюл. при съсъди: Луканъ, Петко, Стоянъ и отвѣтника оцѣн. 130 гр.; 12) нива на „гредъ“ съ 14 дюл. при съсъди: Пако, Герги, Никола и пѣть оцѣн. 280 гр.; 13) ливада на бара съ $11\frac{1}{2}$ дюл. при съсъди: Димитръ, Попъ Цоно, Първанъ и бара оцѣн. за 230 гр.; 14) нива на равнище съ $13\frac{1}{4}$ дюл. при съсъди: Пано, Димитръ отъ двѣ страни и Лозанъ оцѣн. 275 гр.; 15) ливада на „равнище“ съ $4\frac{3}{4}$ дюл. при съсъди: Ваню, Димитръ отъ двѣ страни пѣть оцѣн. 95 гр.; 16) нива на „Могила“ съ $6\frac{3}{4}$ дюл. при съсъди: Петко, Каменъ, Лико и Димитръ оцѣн. 135 гр.; 17) лозѣ на „падина“ отъ 3 дюл. при съсъди: Манчо, Цено, Пачо и Иванъ оцѣн. 60 гр.; 18) нива на падина съ $1\frac{3}{4}$ дюл. при съсъди: Тико, Иванъ, Танасъ и отвѣтника оцѣн. 35 гр.; 19) нива на „равнище“ съ $13\frac{1}{2}$ дюл. при съсъди: Димитръ, Пано, Саво и Игнатъ, оц. 165 гр.; 20) нива на „равнище“ съ $4\frac{3}{4}$ дюлюмъ при съсъди: Стоянъ, Лазаръ, Димитръ и пѣть, оцѣн. 90 гр.; 21) нива на „Гредъ“ съ 8 дюл. при съсъди: Кано, Томо, мера и пѣть, оцѣн. 160 гр.; 22) нива на „равнище“, съ $9\frac{3}{4}$ дюл. при съсъди: Биро, Първанъ, Панчо и пѣть, оцѣн. 195 гр.; 23) нива на „Гредъ“ съ 7 дюл. при съсъди: Димитръ, Божинъ, Каменъ и пѣть, оц. 104 гр.; 24) нива на „Гредъ“ съ $15\frac{1}{2}$ дюл. при съсъди: Лико отъ три страни и пѣть оц. 305 гр.; 25) нива на равнище съ $8\frac{1}{4}$ дюл. при съсъди: Иванъ, отъ три страни и Танъео оцѣн. 165 гр.; 26) нива на „Гредъ“ съ $5\frac{1}{2}$ дюл. при съсъди: Петко, Бото Ангелъ и Иванъ оцѣн. 100 гр.; 27) нива на „равнище“ съ $5\frac{1}{2}$ дюл. при съсъди: Първанъ отъ двѣ страни мера и пѣть оцѣн. 110 гр.; 28) нива на „падина“ съ $7\frac{1}{2}$ дюл. при съсъди: Цено, Петръ, Йоцо и Спасъ оцѣн. 150 гр.; 29) нива на „Гредъ“ съ $6\frac{1}{4}$ дюл. при съсъди: Първанъ, Косто, Тодоръ Росовскии мера, оцѣнена 145 гроша.

Настоящото имущество не подлежи на отчуждение и ще се продава въ г. Ломъ за удовлетворение горний искъ.

Желающитѣ да взематъ участие въ наддаването и разгледатъ по подробно формалноститѣ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми катадневно въ присѣдственитѣ дни отъ 8—12 часа сутринъ и отъ 12—6 подиръ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣждатъ достъпни всичкитѣ книжия по настоящата продажба.

Габровский сждебенъ приставъ.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 207.

Подписаний, М. А. Мариновъ, сждебенъ приставъ при Севлиево окр. сждъ, на 2 участъкъ въ г. Габрово, на основание исполнительный листъ № 124, издаденъ отъ закритий Габровский окр. сждъ на 12 май 1880 год., и съгласно съ ст. 452, 454, 455 и 464 отъ Врѣм. Сжд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че отъ послѣдната троекратна публикация на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще трае публичната продажъ чрезъ наддование на недвижимитѣ имущества, останѣли отъ покойний Маню Ивановъ отъ с. Дупинитѣ, Божанска община, Габровска околия, състояще отъ: 1) една нива около $4\frac{1}{2}$ дюлюма на мѣстото називаемо „Петровата“, съ предѣли: Станчо Стояновъ, Петко Гуговъ и Дѣдо Добри, оцѣнена за 250 гр.; 2) една нива край корията около $2\frac{1}{2}$ дюлюма, съ предѣлитѣ: Петко Стояновъ, Ратъ Стояновъ и Алю Пенчевъ, оцѣнена за 250 гр.; 3) една нива на сѣщото мѣсто около единъ дюлюмъ, съ граници: Петко Койчевъ, Дачо Стояновъ, гора и Христо Колювъ, оцѣнена за 150 гр.; 4) една нива въ сѣщото мѣсто, називаемо „Урницитѣ“, около 2 дюлюма, съ граници: Петко Колчевъ, Никола Димитровъ, Иванъ Дончевъ, и Петко Гуговъ, оцѣнена за 200 гроша; 5) една нива на сѣщото мѣсто около 2 дюлюма, съ граници: Петко Стояновъ, Жура Ивановъ, Христо Койчевъ и Новакъ Дончевъ, оцѣнена за 200 гр.; 6) една нива около 2 дюлюма въ сѣщото мѣсто, съ граници: Христо Колевъ, Никола Димитровъ, Иванъ Дончевъ и Дачо Стояновъ, оцѣнена за 200 гр.; 7) една нива въ сѣщото мѣсто около $2\frac{1}{2}$ дюлюма, съ граници: пѣть, Станчо Стояновъ, Петко Стояновъ и Жура Ивановъ, оцѣнена за 250 гр.; 8) една нива на сѣщото мѣсто около $\frac{1}{2}$ дюлюмъ, съ предѣли: Христо Колевъ, Ратъ Стояновъ и Стоянъ Дончовъ, оцѣнено за 40 гр.; 9) една бахчия до гробищата въ с. Дупинитѣ около 1 дюлюмъ, съ граници: пѣть, Петко Стояновъ, Ратъ Стояновъ и Дачо Стояновъ, оцѣнена за 200 гр.; 10) едно парче гора съ бостанче, около 2 дюлюма, на мѣстото називаемо „Димовъ владечецъ“, съ предѣли: долъ, Колю Стояновъ и Иванъ Петровъ, оцѣнена за 200 гр., и 11) една плѣвня съ харманъ въ с. Дупинитѣ, съ предѣли: долъ, Петко Стояновъ и къщата на дѣдо Маня, оцѣнени за 800 гр.

Упоменжитѣ горѣ имущества не сж заложени и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ 22 лири турски и сждебни разноси 19 лева и 50 стот. къмъ Донча Ив. Попчи отъ с. Боженцитѣ. Продавѣта ще се извърши въ повѣрената менъ канцелария въ г. Габрово. Наддаванетоъ ще почне всяко парче отъ първата си оцѣнка нагорѣ пазаренъ курсъ. Които г-да желаятъ да зематъ участие въ наддаванетоъ, могатъ да се явятъ всякой день въ канцеларията ми часътъ отъ 9 рано до 5 послѣ обѣдъ, освѣнъ празничнитѣ дни, гдѣто ще имъ бѣде достъпно разглеждането на всичкитѣ формални сти по тѣзи продажъ.

Габрово, 19 май 1884 год.

Търновский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 270.

Подписаний Стефанъ Н. Смиловъ съдебенъ приставъ при Търновский окр. съдъ, Търновский участъкъ, на основание исполнительный листъ 4336 издаденъ отъ Търновский окр. съдъ на 23 ноември 1881 г. и съгласно ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Сжд. Правила, чрезъ настоящето обявявамъ че отъ деньтъ на последното троекратно публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 61 день ще се продаватъ чрезъ публично наддавание предъ Търн. окр. съдъ, слѣдующитѣ недвижимо имущества принадлежаще на Стоенча Енчовъ Ловчалията отъ г. Търново, а именно: едно лозе виранъ въ землището на г. Търново местността „Пишмана“ около 4 дюлюма съ граници: Димитръ Х. Попровъ, Костаки Филибелията и стоянъ Жабата първоначална оцѣнка дадена отъ истеца 300 гроша; една градина около $1\frac{1}{2}$ дюлюма лежаща въ с. Марано поле която обема една фабрика за грънези съ една стая и друго здание създано на наонта и недоискрано, покрито съ керемиди съ граница: Аника Панаиотова, Метеха, Чаиръ и пѣтъ, оцѣнка отъ истеца за 1500 гр.; една градина въ същото село съ граници: Анина Панаиотова, пѣтъ, праздно мѣсто и чаиръ оцѣнка за 500 гр.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Продаваемото имущество не е заложено и ще се продава за удовлетворение искать на Елисавета Павунова отъ г. Търново настойница на малолетнитѣ си деца състоящъ отъ 50 пола и лихвитѣ имъ по 9%, желающитѣ да купетъ горнитѣ имущества могатъ да додѣтъ въ канцелярията ми секи день часа отъ 9 сутринта до 5 часа вечерта. съ исключение на празничнитѣ дни.

г. Търново, 8 май 1884 г.

Съдебенъ приставъ: С. Н. Смиловъ.

3—(576)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 334.

Долуподписаний, И. Т. Досевъ, съдебенъ приставъ при Търновский окр. съдъ, на Елено-Кесаровский участъкъ, на основание исполнительный листъ № 3677, издаденъ отъ Търновский окр. съдъ на 17 октомври 1883 год., и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457 и 465 отъ Врѣмненитѣ Съдебни Правила, съ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държав. Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава на публиченъ търгъ недвижимого имущество на ж. отъ г. Елена Ив. Х. Савовъ, а именно: половинъ воденица отъ воденицата съ 4 камѣка, находяща се подъ М. Кръстевци, зданието отъ дъски и камѣни, покрита съ керемиди, дължина 25 ар., ширана 20 ар. и височина около 8 ар. съ половината отъ дамятъ, стаитѣ и градината, между съседитѣ: рѣбка, пѣтъ, бостанъ, Петко Марковъ и Радославъ Сирака.

Горѣпоменѣното имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искать на Х. Михаилъ Н. Момчиловъ отъ г. Елена, състоящъ се отъ 15,079 гр. и съдебни разности 246 лева $25\frac{1}{100}$.

Наддаванетоъ ще започне отъ първоначалната оцѣнка 16,000 гроша.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣпоменѣното имущество, могатъ да се явятъ въ канцелярията ми въ г. Елена, всякидневно, освѣнъ неприяственнитѣ дни отъ 8—12 часа сутре и отъ 2—5 вечеръ да разгледватъ формалноститѣ по тая продажба и да наддаватъ.

Елена, 14 май 1884 год.

Съдебенъ приставъ: И. Т. Досевъ.

3—(612)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 340.

Долуподписаний, И. Т. Досевъ, съдебенъ приставъ при Търновский окр. съдъ, на Елено-Кесаревский участъкъ, на основание исполнительный листъ № 478, издаденъ отъ закритий Еленский окр. съдъ на 23 юний 1880 год., и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457 и 465 отъ Врѣмненитѣ Съдебни Правила, съ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава на публиченъ търгъ недвижимого имущество на покойний Петръ Райковъ отъ с. Тодювци, а именно:

1) една градина около $1\frac{1}{2}$ дол. въ с. Тодювци заедно съ къщата, построена въ нея, която е въ полуразрушено положение;

2) четири дол. курия въ същото землище.

3) $21\frac{1}{2}$ дол. нива, находящи се въ същото землище;

Горѣпоменѣнитѣ имущества не сѣ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искать на Ив. Х. Тодоровъ отъ г. Елена, състоящъ се отъ 5364 гр.

Наддаванетоъ ще започне отъ първоначалната оцѣнка 4300 гроша.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да разгледватъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцелярията ми въ г. Елена всякидневно отъ 9—12 часа сутре и отъ 2—5 вечеръ съ исключение на празничнитѣ дни.

Елена, 16 май 1884 год.

Съдебенъ приставъ: И. Т. Досевъ.

3—(613)—3

Вратчанский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 367.

Подписаний съдебенъ приставъ при Вратчанский окр. съдъ на Орхан. П. участъкъ Гаврилъ Христовъ на основание исполнительный листъ № 3899 издаденъ отъ Вратчанский окр. съдъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣмн. Сжд. Правила, чрезъ настоящето обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, до 61 день, ще се продаватъ въ канцелярията ми чрезъ публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на отвѣтника Иванъ Мишовъ отъ с. Литаково, Орхан. околия, а именно:

1) едно лозе при „Койчовата Комара“, 2 дол. съсѣди: Лаковци и Райчинъ Герговъ, оцѣнено за 320 г.;

2) нива на „Серова бара“, 6 дол. съсѣди: Иото Стаменовъ, Георги Зорчовъ и бара, оцѣнена за 150 г.;

3) къща съ селището въ с. Литак., съсѣди: Найдень Лалинъ, Драганъ Тошовъ и Петко Ивановъ, оцѣнена за 4500 гроша;

4) нива на полето, 1³/₄ дол. съсѣди: Вуно Ганилъ, Вуто Койчовъ и Георги Иончовъ, оцѣнена за 200 г.;

5) нива на „Тръбета“, 2¹/₄ дол. съсѣди: Тодоръ грозювъ, Косто Поповъ и Иванъ Поповъ, оцѣнена за 320 гроша;

6) ливада на „Бумбариѣ“, 1 дол. съсѣди: Младенъ Леваковъ, Стоянъ Ценовъ и Нетко Найденовъ, оцѣнена за 250 гроша;

7) нива на „Замярица“, 2 дол. съсѣди: Попъ Христо, пжъ и Пѣю Генчовъ, оцѣнена за 200 гроша;

8) нива на „Скатевь рятъ“, 2 дол. съсѣди: Гановската Кория и Владовци, оцѣнена за 150 гроша, и

9) половина отъ къщата съ селището, която къща е ведна съ Цеко Мишовъ, като наслѣдство отъ бащата, Мишо Ивановъ, на Ив. и Цеко Мишовъ, съсѣди: Михаль Митовъ и градината на собствената Иванъ Мишова къща; оцѣнена за 1000 гроша.

Описанитѣ имущества не ся заложени никому. Наддаванетоъ ще почне отъ горѣозначената оцѣнка.

Продажбата ще се произведе за удовлетворение горѣпоменатия листъ издаденъ въ полза на Младена Пѣюва за 18,407¹/₄ гроша исждебни разпоски 96 лева и 30 ст., както и разноокитѣ до свършване на изпълнението. Публичния търгъ ще се изврши въ с. Литаково, въ районътъ на което се намѣрватъ всичкитѣ горѣ описани имущества, при търгътъ ще присѣдствуватъ и чиновникътъ по финансовата часть.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да разгледватъ формалноститѣ по настоящата придажба въ канцеларията ми въ г. Орхание, кагадневно отъ 8—12 часътъ предъ обѣдъ и отъ 2—5 ч. подиръ пладнѣ, освѣнъ въ не-присѣдственнитѣ дни, гдѣто ще имъ бждатъ достъпни всичкитѣ книжа относящи се до настоящата продажба.

г. Орхание, 12 май 1884 год.

Сждебенъ приставъ: Г. Христовски.

з—(558)—з

Плѣвненский сждебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 285.

Долоподписаний Михаилъ Д. Цанковъ, сждебенъ приставъ при Плѣвненский окр. сждъ, на I участкѣ, на основание изпълнителный листъ на Плѣвненский мировий сждия отъ 23 февриарий 1883 год. подъ № 105, издаденъ въ полза на Тодоръ Колювъ изъ г. Плѣвень, срѣщу Мордохай Леви изъ сщій градъ, за 1715 гр. и съгласно ст. 452, 454, 455, 457 и 465 отъ Врѣм. Сжд. Правила, съ настояцето си обявямъ за всѣобщо знание, че подиръ два мѣсеца отъ денгъ на троекратното публикувание настояцето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и въ продължение на 61 день, ще продавамъ черезъ наддавание въ Г. Плѣвень, недвижимото имущество на длъжника Мордохай Леви, състоящо отъ половинъ дюкенъ въ г. Плѣвень, въ еврейската чаршия, съграденъ съ плѣтъ, калъ и дъски, покритъ съ кирмиди, отъ 6 аршина длъжина и 6 ширина при съсѣдитѣ: То-

дорица Златанова, пжъ и отъ двѣ страни дворътъ на сщій, наддаванетоъ на които ще почне отъ 2200 г..

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ да разгледватъ формалноститѣ по настоящета продажба въ канцеларията ми въ г. Плѣвень всѣкой день отъ часа 9 до 12 предъ обѣдъ и отъ 2 до 5 послѣ пладнѣ освѣнъ не-присѣдственнитѣ дни.

г. Плѣвень, 10 май 1884 год.

Сждебенъ приставъ: М. Д. Цанковъ.

з—(607)—з

Вратчанский окрженъ сждъ.

ПРИЗОВКА

№ 968.

Вратчанский окрженъ сждъ на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сжд. Правила, призовава бивший житель на г. Вратца Мустафа Ибраимовъ а по настоящемъ живущъ въ г. Брусса (Мала Азия), да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣреникъ въ засѣдателната стая на сждътъ, слѣдъ четири мѣсеци отъ денгъ на послѣднето троекратно публикувание на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предъявениятъ срещу него искъ отъ Молла Исмаилъ Ахмедовъ житель отъ г. Вратца за издавание владѣтелеъ актъ на една къща въ стойность 1900 лева. Въ случай на неявявание въ горѣозначения день, сждътъ ще постапи съгласно ст. 127 и 281 отъ сщитѣ правила.

г. Вратца, 12 май 1884 год.

Предсѣдателъ: Ив. Д. Алексиевъ.

Секретаръ: Л. П. Георгиевъ.

з—(598)—з

Софийский сждебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 322.

Подписаний сждебенъ приставъ при Соф. окр. сждъ, на Златишкий и Новоселски участокъ. на основание изпълнителный листъ подъ № 647 издаденъ отъ Орханский мировий сждия на 22 августъ 1881 година и съгласно ст. 430 и 431 отъ Врѣменитѣ Сждебни Правила, приглашава се Абдула Близнака, бивший Етрополский житель, а сега живущъ въ Турция, да заплати дългътъ си отъ 1032¹/₂ гроша, сждебни разпоски 32 лева, както и за публикувание настоящата призовка и други които послѣдватъ, на Етрополский житель Миша Вълчева, до два мѣсеца слѣдъ трикратното обнародвание настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“; въ противенъ случай ще се постапъ къмъ описа и продажбата на недвижимото му имущество а именно: 1) едно къщовище въ Хусейнъ Бей махаѣ; 2) единъ четвъртъ мѣсто отъ Табахана; 3) половинъ къщовище въ Ябланишка махала и 4) нива въ Върбицкътъ шесть уврати, което имущество се намира въ Етрополска мѣстность и неподлѣжи на отстранение до снеманието на настоящий запоръ.

Златица, 15 май 1884 година.

Сждебенъ приставъ: М. Стояновъ.

з—(631)—з

ПРИЗОВКА

№ 118.

Подписаний съдебенъ приставъ при Софийский окр. съдъ, на Златишкий Новоселский участокъ на основаніе исполнительный листъ подъ № 2239 издиденъ отъ зикритий Златишкий окр. съдъ. на 27 октомвуйи 1870 год. въ полза на Иванъ Петковъ, ж. отъ с. Челонечъ, Златишка околия, противъ Юсеинъ Сюлеиманчето бивший ж. отъ сѣщото село, а сегр живущи въ Цариградъ, за 3000 гроша и 100 гроша съдебни разности и които послѣдвать.

То съ настоящата си призовка, съобщавамъ на горѣпоменатий дължникъ, че ако той слѣдъ трократното обнародвание въ „Държавенъ Вѣстникъ“, настоящата призовка т. е. слѣдъ 61 день съгласно ст. ст. 430 и 433 отъ Врѣменитѣ Съдебни Правила, не се яви въ канцеларията ми да плати доброволно дългътъ си, ще се пристъпи къмъ опись и продажба на слѣдующитѣ ви находящи се подъ запоръ недвижими имущества а именно:

- 1) единъ дворъ отъ единъ дюлюмъ;
- 2) шесть ниви състоящи се отъ дванадесетъ дюлюма;
- 3) една ливада отъ единъ дюлюмъ.

Всичкитѣ тѣзи недвижими имущества се находять въ мѣстността около с. Челонечъ Златишка околия.

Златица, 15 май 1884 година.

Съдебенъ приставъ: М. Стояновъ.

3—(632)—3

Плѣвненский окръженъ съдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 3116.

Плѣвненский окръженъ съдъ, на основание ст. 850 отъ Врѣменитѣ Съдебни Правила, явява, че търси отклонивший се отъ съдебното дирение Исмаилъ Ташикмановъ жителъ отъ г. Плѣвень, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, на години 38, ръстъ среденъ, лице пълно бѣлолико, мустаци черни, брада нѣма, коса черна, очи черни, носъ обикновенъ, вежди черни склучени. Отличителнитѣ бѣлѣ-и има: на десната рака подъ пръститѣ близо до долната става порѣзано отъ джамъ.

Умолява се всѣки който би узналъ мѣстожителството му да го събщи на най блискитѣ полицейск власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ Плѣвненский окръженъ съдъ.

Плѣвень, 15 май 1884 година.

Председатель: Ив. Ив. Доковъ.

Секретаръ: А. Цибулский.

3—(636)—3

Видинский окл. съдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 199.

Али Махмудовъ бивший Виенский жителъ а по настоящемъ живущъ неизвѣстно мѣстожителство, подписаний съдебенъ приставъ при Вид. окр. съдъ, съгласно ст. 430 отъ Врѣменитѣ Съдебни Правила, се призовава въ расстояние на шесть мѣсеца слѣдъ трикратнате

публикация на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ да внесе въ канцеларията ми при Видин. окр. съдъ 1000 хиляда гроша заедно съ лихвата имъ отъ деньтъ на вземанието до исплащанието въ полза на Видинската сиротска касса, съгласно съ изпълнителния лиотъ № 783 отъ 26 януарий 1884 година издаденъ отъ Видинский мировий съдия.

Въ противенъ случай ще се продадѣтъ недвижимитѣ имоти: една градина отъ 12 дюлюма находяща се въ селото Флфентинъ (Видиоска околия) статия 433 отъ сѣщитѣ правила.

Видинъ, 19 май 1884 година.

Съдебенъ приставъ: Димитръ Влаевъ.

3—(635)—3

Руссенский съдебенъ приставъ.

ПОВѢСТКА

№ 238.

Подписаний съдебенъ приставъ при Руссенский окр. съдъ, 1 участъкъ, на основание исполнительный листъ № 2987, издаденъ отъ сѣщий съдъ на 18 май 1884 год. и съгласно ст. 431 отъ Врѣм. Сжд. Правила, пригласявамъ Константинъ Поповъ, бивший Руссенский жителъ, а понастоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да заплати дългътъ си 60 лири турски къмъ Радка Илиева изъ г. Руссе, отъ послѣдното трикратно обнародвание настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день; въ противенъ случай ще се постъпи споредъ ст. 433 отъ сѣщитѣ правила, къмъ описа и продажта на къщята му подъ №№ 2505 и 3663 въ г. Руссе, махалата „Гирдаш“, между сѣщитѣ: Цана Димитрова, Дани Сърмаджиевъ, Иванъ Макарцою и пѣтъ, върху които къщя се налага запоръ, съгласно ст. 431 и 432 отъ Врѣм. Сжд. Правила и не могатъ да бѣдѣтъ отчуждавани до сниманието на запора.

Руссе, 22 май 1884 год.

3—(644)—3 Съдебенъ приставъ: Н. Васильевъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 536.

Подписаний съдебенъ приставъ при Руссенский окр. съдъ, на 1 участъкъ, на основание исполнительный листове подъ №№ 153 и 163, издадени отъ Руссенский мировий съдия на 13 и 14 януарий 1884 год. и съгласно ст.ст. 454—457, 461, 463 и 465 отъ Врѣм. Сжд. Правила, обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ 2 мѣсеца отъ послѣдното троекратно обнародвание настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава съ наддавание въ канцеларията ми недвижимото имущество на жителъ изъ с. Просена, Добри Друмевъ, състояще: 1) отъ една къща въ с. Просена (Руссенско окръжие), отъ една стая, 1 мутвакъ и 1 дюкянъ, отъ долу поница, създана отъ плетъ и калъ, покрита съ керемиди, съ дворъ 1 дюлюмъ, и 2) едно лозе въ сѣщото село отъ 700 квадратни метра.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение взиманието на Пенковъ, Павловъ и с-ие изъ г. Руссе, 3770 и 3689¹/₂ гроша.

Наддаването на това имущество ще се започне отъ оцѣнката — кълцата 1000 лева и лозето отъ 80 лева.

Желающитѣ да купятъ това имущество могатъ да се явятъ въ канцеларията ми, за да разгледатъ формалноститѣ и наддаватъ.

Русе, 21 май 1884 год.

3—(645)—3

Съд. приставъ: М. Палашевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 233.

Подписаний, Ст. Н. Смиловъ, съдебенъ приставъ при Търновский окр. съдъ, Търновский участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 1588, издаденъ отъ Търновский мировий съдия на 29 декември 1883 год., и съгласно ст. ст. 454, 455, 456 и 465 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, чрезъ настоящето обявявамъ, че слѣдъ троекратното обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ настоящето обявление и до 61 день ще се продава съ публично наддаване предъ Търновский окр. съдъ недвижимото имущество на Ганча Бърневъ отъ г. Търново, а именно: половинъ дюгень, който се намира въ г. Търново въ махалата Св. Констандинъ, съ предѣли: отъ 2 страни Петръ Пейчевъ и отъ 2 страни пътъ (улица Великокняжеска), който обема 1 метръ и $\frac{35}{100}$ широчина и 3 и $\frac{35}{100}$ дължина.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 2200 гроша.

Продаемото имущество не е заложено и ще се продава за удовлетворение искътъ на Никола Ивановъ Бояджиевъ отъ г. Орѣховица, състоящъ отъ 2000 гроша.

Желающитѣ да купятъ горнето имущество могатъ да да разглеждатъ всякидневно формалноститѣ по това дѣло и да наддаватъ въ канцеларията ми частъ отъ 9 сутринъ до частъ 4 вечеръ, съ исключение на празничнитѣ неприсѣтственни дни.

Търново, 21 май 1884 год.

Съдебенъ приставъ: Ст. Н. Смиловъ.

3—(648)—3

Свищовский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 323.

Подписаний, П. Мариновъ, съдебенъ приставъ при Свищовский окр. съдъ на III участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 821, издаденъ отъ Никополский мировий съдия на 9 февруарий 1884 год. въ полза на Д. Т. Тортомановъ изъ г. Никополь, срѣщу попу Маринъ попу Христовъ и Мария попу Андреева, жители отъ с. Гигенъ, запись 400 лева и лихва по 12% до деньтъ на исплащането имъ, съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 457 и 465 отъ Вр. Съд. Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че подиръ два мѣсеца отъ деньтъ на трикратното обнародване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще продавамъ чрезъ наддаване недвижимото имущество на отвѣтницитѣ за исплащане горѣпоменатитѣ имъ дългъ, а именно: една ливада отъ 25 дю-

лома въ района на с. Гигенъ въ мѣстността, наричаема „Крива-Вара“, при събди: Станко Кюсевъ, Петръ Нановъ и Трифонъ Мариновъ, наддаването на която ще почне отъ 400 лева.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да разглеждатъ формалноститѣ по настоящата продажба въ канцеларията ми въ Никополь всяки день отъ частъ 8—5 послѣ пладнѣ, освѣнъ неприсѣтственнитѣ дни.

Никополь, 22 май 1884 год.

Съдебенъ приставъ: П. Мариновъ.

2—(652)—3

Радомирский мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 522.

Радомирский мировий съдия, на основание ст. ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, призовава Феза Алишовъ, бивший ж. на градъ Радомиръ, а по настоящему живущъ задъ границата (Македония) въ неизвѣстно мѣстожителство да се яви въ съдебната му кимера лично или чрезъ свой законний повѣренникъ въ шесть-мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣднето трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на заявений срѣщу него искъ отъ Петрунъ Тошевъ, ж. отъ г. Радомиръ за 1000 гроша, стойността на единъ чифтъ волове.

Въ случай че не се яви до горѣозначениятъ срокъ мировий съдия, съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство ще пристѣпн къмъ разглеждане на дѣлото задочно.

Радомиръ, 23 май 1884 год.

Мировий съдия: Хар. С. Драгановъ.

Секретарь: К. Пановъ.

2—(643)—3

КОЖЕВЕННО

Лакировальный Заводъ

и

Военно-Шорныя и Амуничныя

МАСТЕРСКІЯ

КАРЛА ОСИПОВИЧА ТИЛЬ

(Фирма существуетъ съ 1854 г. въ Москвѣ.)

Принимаетъ заказы шорнымъ, амуничнымъ и кожевеннымъ издѣліямъ военного хозяйства. Главная контора: Москва, кожевники собственный домъ.

Отдѣленіе Конторы: Одесса, по Дерibasовской улицѣ, домъ № 13, магазинъ военно-офицерскихъ вещей М. Д. Токарева.

(Фирма существуетъ съ 1838 г. въ Одессѣ.)

8—(265)—10